

samling kan vente et Regeringsforslag om politisk Valgret og Valgbarhed for Kvinder er en i høj Grad opmuntrende Kendsgerning.

Vi kan forsikre vore svenske Søstre om, at vi af fuldt Hjerte under dem at naa dette Maal før vi selv naar det, og at vi kun føler os i Taknemlighedsgæld til dem for den værdige Maade hvorpaa de har ført deres Stemmeretskampagne. Thi vel kaster dette Glans over deres eget Land men ogsaa over Medskandinavernes. Dette naturligvis set med den internationale Alliances Øjne.

Ved J. M.

Om chinesisk Reform og om chinesiske Kvinder. *)

Et Foredrag holdt af Mrs Berkeleg Mitchell.

I den store opdragende og fremadskridende Rejsning, der nu ryster China, synes liden eller ingen Tanke at skænkes den nuværende eller fremtidige Stilling af de chinesiske Kvinder.

Der er megen Tale om at bygge Universiteter i Hongkong, i Hankow og i andre vigtige Centrer, men disse moderne Institutioner tilsigter udelukkende de mandlige Studerendes Opdragelse, og det bliver et aabent Spørgsmaal, om ikke Rejsningen af disse Bygninger snarere vil tjene til at øge end til at formindske den Ringeagt, med hvilken alt nu mangen Chineser betragter sin Ægtehalvdel. Vi, som bor i det fjerne Østen, har daglig Beviser for, at den chinesiske Mand bliver europæiseret stødvis; men naar undtages enkelte Missionærs Bestræbelser bliver kun lidet gjort for chinesiske Pigeborns højere Opdragelse. Det er næsten vanskeligere at gaa imod Traditionerne end at standse Vejrmøllerne; og de chinesiske Kvinders Stilling har i Aarhundreder været saa nedværdiget, at kun meget kraftige Forholdsregler vil være i Stand til at frembringe en Ændring heri.

Ikke desto mindre vil ingen Europæer anerkende Chinas Civilisation som fuldblyndet, for dets Love og Skikke med Hensyn til Kvinderne er blevne i Bund og Grund ændrede.

For den tilfældige Forbirejsende, kan den chinesiske Kvinde synes lykkelig og tilfreds nok. Han kommer paa Gaden forbi en rød Bærestol i hvilken en Brud sidder, og han giver maaske en flygtig Tanke til den Ynde og Ungdom, der er skjult derinde, uden et eneste Øjeblik at gore sig Rede for, at her er det ikke en lykkelig Brud fra Europa som dølger sig — paa Vej til at blive forenet med den hun elsker, men en sky ung Pige, der

skal give sig til en Mand hun aldrig har set: en ung Pige, som endmere ved, at om hun end skulde blive fyldt med en instinktiv Modbydelighed ved det første Syn af sin Brudgom, maa hun lyde hans mindste Ønske, ligesom hun ogsaa forstaar at, selv om han tilsidesætter hende for øjeblikkelige Luner, kan kun Døden eller et Selvmord befri hende for den forhadte Kontrakt. En Rejsende i det fjerne Østen, som kun dømmer efter overfladiske Indtryk, vil — ved sit første Komme — indbilde sig, at den lavere Klasse af de chinesiske Kvinder er en særlig munter og tilfreds Race. Han ser dem arbejde tidligt og silde: som Kammerjomfruer i europæiske Familier, som Vadskekoner, som Mark-Arbejdersker; og de er altid parate til at svare paa hans Hilsen med et glad Smil eller til at veksle nogle flygtige Ord — f. Eks. om Tiden — med en venlig Nabo. Kun et længere Ophold i det fjerne Østen lærer ham, at den chinesiske Kvinders Smil er Resultatet af en raffineret og længe træneret Edikette. Man vil se det ved de mest pinlige Lejligheder, ja, endogsaa naar det angaar et Dødsfald. Thi de chinesiske Kvinder horer til hine Jordens Taalmodige, som bærer deres Aag uden at klage og endnu ikke har lært at raabe deres Forurettelser ud fra Husets Tag. I Sandhed, undertiden har jeg endog tænkt — idet jeg huskede paa at Uvidenhed ofte kan være en Velsignelse — at det ikke var noget Gode for disse Østens saa længe lidende Kvinder, at man vækker dem til Forstaaelsen af Forskellen paa den Skæbne, der er i Behold for dem, sammenlignet med den, der venter deres europæiske Søstre! Men det er umuligt ikke at indse, at med det stigende Fremskridt, der venter deres Mænd og Brødre, bliver deres egen Stilling alt mere og mere uholdbar. Den vel oplyste chinesiske Yngling som har levet i fremmede Lande og haft rig Lejlighed til at studere de Fremmedes Liv i Hjemmet, vil sikkert til sin Tid forlange af Hustruen, at hun skal være noget mere end en blot og bar Sladderbotte. Naar han kommer til at forstaa Betydningen af Hygiæne og Sundhedslære; naar han faar at se, hvor meget en Son kan lære af en klog og sund Moder, og hvorledes oplyste Kvinder i andre Lande kan faa en hædret Plads ved Siden af deres Husbond baade som Raadgivere og Ledsagere, maa han upaatvivlelig angre det Slaveri, i hvilket han i Aarhundreder har holdt sine egne Kvinder.

Fra den Dag den chinesiske lille Pige først kikker ind i Verden, er hendes Underordnethed gjort klar og forstaaelig. Naar hun kommer i Stedet for den Søn, man saa meget ønskede, bliver der en almindelig beklagende Deltagelse i Stedet for Lykonskninger, og i

nogle faa Timer er det et Træf, om hun i det hele taget faar Lov at leve.

Skulde hun faa Lov hertil, bliver hendes Lod ikke misundelsesværdig; med mindre den skulde danne en Udtagelse til det almindelige.

Om hun tilhører en ringere Klasse, vil hun sandsynligvis fra sit andet eller tredje Aar blive sat til at bære en eller to af sine yngre Brødre eller Søstre bundet til sin lille Barne-Ryg. Senere vil hun blive en Slags Slider for Familien, med mindre hun faar Lov til at komme i en lokal Missionsskole. Hendes tidlige Giftermaal vil blot erstatte ét Slags Slaveri med et andet, og er hun først gift bliver hun helt og holdent et Redskab for sin Svigermoder, hvis mindste Vink hun maa lyde. Det er først i den nyere Tid, at unge Piger fra de rigere Klasser har faaet en saa meget fornøjeligere Tilværelse. Da den unge chinesiske Pige lever hele sit Liv afsondret og ikke maa komme udenfor Hjemmet uden i en tæt tillukket Bærestol, har hun ingen Idé om den Frihed, der tildeles hendes Standsfæller i andre Lande. Endog de unge Piger i Kuli-Klassen, maa de misunde. De løber rundt omkring som smaa Kyllinger og kan dog ialfald erhverve sig en vis Kundskab om, hvad der gaar for sig i Omverdenen. Hendes Opdragelse følger den sædvanlige klassiske Linie og bestaar af meget tørre Studier, som kontrasterer paa ubehagelig Maade med alt det Tiltrækkende, der ledsager Vestens Kollegier og Højskoleliv. Kun en saa overlegen og aktiv Intelligens som den afløde Enkekejserinde kunde hæve sig over den forstenende Indflydelse af en saadan Træning; og det er et Under, at Flerheden af de unge chinesiske Piger ikke kan hæve sig til noget mere i deres Hjem end til blot at være et rent Nul.

Det er sandt nok, at der i de sidste Aar er gjort Forsøg paa at danne Opdragelsesanstalter og Kollegier for unge Piger, men hvis disse skulde svare til Hensigten, maatte de findes i hver chinesisk Provins. Naar man tænker paa den 400 Millioner store Befolkning, hvoraf mindst de 200 Millioner er Kvinder, maa man indse, hvor lidet isolerede Forsøg paa at reformere Pigernes Opdragelse kan hjælpe. Den Kendsgerning, at man kan se kvindelige Studenter, der er komne hjem fra Japan og Amerika, spille forskellige Spil i den Britiske Legation i Peking, peger just ikke heller hen paa store Fremskridt; det er endog umuligt, at faa mer end ganske smaa Forhaabninger ved den utvivlsomme Succes af Pigeskolerne i Tientsien og Shanghai. Disse Eksempler er dog kun nogle krystalklare Draaber i det plumrede Ocean af Uvidenhed og Fordom, der hersker fra Nord til Syd i China. For virkelig at faa Held med sig,

*) Skrevet i Maj 1911.